आमोसस्य भविष्यद्वाक्यानि।

1

१ प्रथमोऽध्यायः।

अरामीयपिलिष्टीयसीरीयेदोमीयाम्मोनीयजनानां दण्डस्य भाविवाक्यं।

तिकोयीयगोपालानां मध्ये वर्त्तमानस्यामोसस्य वाक्यानि। यिहूदीय- १
राजस्योषियस्य काले इस्रायेलीयराजस्य योयाशसुतस्य यारवियामस्य
च काले भूकम्पाद् वत्सरद्वयं पूर्व्वमिस्रायेलमधि तेन यद्यद् दृष्टं तद्वृत्ता- २
न्तोऽयं। स उवाच,

प्रकरिष्यति सीयोनाद् गर्ज्जनं हि सदाप्रभुः।
स यिरूशालमो मध्यात् स्वरवं श्रावयिष्यति॥
प्रचाराः पशुपालानां यास्यन्ति म्लानतां ततः।
कर्म्मिलस्याग्रभागश्च तस्माच्छुष्को भविष्यति॥

३ इत्थं नित्यप्रभु ब्रूते कृतं दम्मेशकेन यत् ।
अपराधत्रयं वा स्याद् वापराधचतुष्टयं ।
तद्धेतो र्न करिष्यामि तस्य शासनमन्यथा ॥
शस्यमर्द्दकयन्त्राणां लौहानामध एव तैः ।
मनुष्या गिलियादस्या मर्द्दिताः शस्यवद् यतः ॥
४ तस्मादग्निं प्रहेष्यामि हसायेलो निकेतनं ।
विन्-हदादस्य हर्म्याणि सोऽनलः सङ्ग्रसिष्यति ॥
५ अहं दम्मेशकस्यापि विधास्येऽर्गलभञ्जनं ।
आवनोपत्यकायाश्च व्युच्छेत्स्यामि निवासिनं ।
एदनाख्यकुलाच्चैव राजदण्डाधिकारिणं ॥
अरामस्य प्रजाः कीरं प्रयास्यन्ति प्रवासिताः ।
वचनं प्रोक्तवानेतत् स्वयमेव सदाप्रभुः ।
६ इत्थं नित्यप्रभु ब्रूते यद्यत् कृतवती घसा ।
अपराधत्रयं वा स्याद् वापराधचतुष्टयं ।
तद्धेतो र्न करिष्यामि तस्याः शासनमन्यथा ॥
इदोमस्य करे दत्त्वा जनान् रोधयितुं यतः ।
ते सर्व्वानेव निर्व्वास्य नीतवन्तः स्वदेशतः ॥
७ तस्मादग्निं घसाया हि प्राचीरं प्रहिणोम्यहं ।
तस्याः सर्व्वाणि हर्म्याणि सोऽनलः सङ्ग्रसिष्यति ॥
८ अश्दोदो मध्यतश्चाहम् उच्छेत्स्यामि निवासिनं ।
अस्किलोनस्य मध्याच्च राजदण्डाधिकारिणं ।
इक्रोणस्य विरुद्धञ्च करिष्ये हस्तचालनं ॥
पिलेष्टीयमनुष्याणां शेषांश्च विनंक्ष्यति ।
वचनं प्रोक्तवानेतत् प्रभुरेव सदाप्रभुः ॥
९ इत्थं नित्यप्रभु ब्रूते कृतं सोरपुरेण यत् ।
अपराधत्रयं वा स्याद् वापराधचतुष्टयं ।
तद्धेतो र्न करिष्यामि तस्य शासनमन्यथा ॥
यतः सर्व्वान् हि निर्व्वास्यार्पितवन्त इदोमि ते ।
भ्रातॄणां नियमं नैव स्मृतवन्तश्च तान् प्रति ॥
१० तस्मादग्निं हि सोरस्य प्राचीरं प्रहिणोम्यहं ।
तस्य सर्व्वाणि हर्म्याणि सोऽनलः सङ्ग्रसिष्यति ।

इत्थं नित्यप्रभु ब्रूते यदिदोमो जनैः कृतं। ११
अपराधचयं वा स्याद् वापराधचतुष्टयं।
तद्धेतो र्न करिष्यामि तस्य शासनमन्यथा॥
भ्रातरं खड्गहस्तः सोऽन्वधावत् संहरन् कृपां।
अकरोत् तस्य कोपश्च नित्यमेव विदारणं।
स खक्रोधस्य चण्डत्वम् अरक्षच निरन्तरं॥
तैमानमनलं तस्मादहं निक्षेप्तुमुद्यतः। १२
बसायाः सर्व्वहर्म्याणि सोऽनलः सङ्क्षसिष्यति॥
इत्थं नित्यप्रभु ब्रूते यदम्मोनसुतैः कृतं। १३
अपराधचयं वा स्याद् वापराधचतुष्टयं।
तद्धेतो र्न करिष्यामि तेषां शासनमन्यथा॥
यतस्ते खीयसीमानं विस्तीर्णां कर्त्तुमिच्छवः।
गिल्यदे गर्भिनारीणाम् उदराणि व्यदारयन्॥
ज्वलयिष्यामि रब्बायाः प्राचीरेऽग्निमहं ततः। १४
युद्धाहस्य महानादे वात्याहस्य जवानिले।
तस्याः सर्व्वाणि हर्म्याणि सोऽनलः सङ्क्षसिष्यति॥
एककाले प्रवासार्थं तेषां राजा च यास्यति। १५
तस्यामात्याश्च यास्यन्ति ब्रवीतीदं सदाप्रभुः॥

2

२ द्वितीयोऽध्यायः।

१ मोयाबो यिहूदा इस्रायेलस्य लोकानां विरुद्धं दण्डस्य भाविवाक्यं ९ तेषामकृतज्ञताकारणात् तान् प्रतीश्वरस्य तर्ज्जनञ्च।

इत्थं नित्यप्रभु ब्रूते मोयाबेनापि यत् कृतं। १
अपराधचयं वा स्याद् वापराधचतुष्टयं॥
तद्धेतो र्न करिष्यामि तस्य शासनमन्यथा।
सोऽस्थीनीदोमराजस्य दग्ध्वा चूर्णं यतोऽकरोत्॥
वह्निं तत्कारणादेव मोयाबं प्रहिणोम्यहं। २
किरियोतस्य हर्म्याणि सोऽनलः सङ्क्षसिष्यति।
मोयाब् नङ्क्ष्यति चोत्क्रोशे निनादे तौर्य्यवादिते॥
अहं विचारकर्त्तारं तस्योच्छेत्स्यामि मध्यतः। ३

तद्देशस्य कुलीनाश्च यावन्तः सन्ति तानपि ।
तेन सार्द्धं हनिष्यामि ब्रवीतीदं सदाप्रभुः ॥
४ इत्थं नित्यप्रभुं ब्रूते यद् यिहूदा जनैः कृतं ।
अपराधत्रयं वा स्याद् वापराधचतुष्टयं ।
तद्धेतो र्न करिष्यामि तस्य शासनमन्यथा ॥
सदाप्रभो र्व्यवस्था तै र्यतो हेतो निराकृता ।
तस्य ये विधयस्ते च तै र्मनुष्यै र्न रक्षिताः ॥
तेषां पितामहा यासामभवन्ननुगामिनः ।
स्वीयमिथ्योक्तिभिस्ताभिस्ते जाताः सत्यच्युताः ॥
५ वह्निं तत्कारणादेव यिहूदां प्रहिणोम्यहं ।
स यिरूशालमस्थानि हर्म्याणि ग्रसिष्यति ॥
६ इत्थं नित्यप्रभुं ब्रूत इस्रायेलेन यत् कृतं ।
अपराधत्रयं वा स्याद् वापराधचतुष्टयं ।
तद्धेतो र्न करिष्यामि तस्य शासनमन्यथा ॥
रूप्यार्थं तै र्यतो हेतो र्विक्रीतो धार्म्मिको नरः ।
पादुकायुग्मशोधार्थं विक्रीतो दुर्गतो जनः ॥
७ क्षीणानां मूर्ध्नि मृद्रेणुं वीक्षितुं ते त्वधातुराः ।
मृदुशीलनराणां ते मार्गं कुर्व्वन्ति पातुकं ॥
एकवेश्यासमीपञ्च पिता पुत्रश्च गच्छतः ।
पवित्रं मम नामेत्थं तैः कामात् क्रियतेऽशुचि ॥
८ सर्व्ववेद्याश्च पार्श्वे ते शेरते बन्धकाम्बरे ।
ते स्वदेवालये मद्यं दण्डितानां पिबन्ति च ॥
९ तेषां साक्षात् त्विमोरीयो जन उच्चिच्छिदे मया ।
एरसाख्यद्रुमस्येव तस्यासीत् दीर्घकायता ॥
अस्त्रोनाख्यतरुश्चेव स आसीद् बलवत्तमः ।
मया तूर्द्ध्वं फलं तस्य नीचे मूलञ्च नाशितं ॥
१० हमोरीयस्य देशञ्च युष्मभ्यं दातुमिच्छया ।
अहमेव मिसर्देशाद् युष्मानानीतवान् पुरा ।
चत्वारिंशच्च वर्षाणि मरुमध्येन नीतवान् ॥
११ पुत्रान् कांश्चन युष्माकं कृतवान् भाववादिनः ।
यूनः कांश्चन युष्माकं व्रतिनः कृतवानहं ॥

इस्रायेलो जना ब्रूत किं न सत्यमिदं वचः ।
पृच्छतीमां कथां युष्मान् स्वयमेव सदाप्रभुः ॥
युष्माभि र्मदिरान्ते तु पायिता व्रतिनो नराः । ११
मा व्याहरत भावोक्तिमित्युक्ता भाववादिनः ॥
शकटी छिन्नशस्येन पूर्णा यद्वद्विनाम्यते । १२
पश्यतानामयिष्याम्यहं युष्माकं तत्तथा ॥
द्रुतगामिनरस्यापि संहारिष्यत आश्रयः । १४
बलवान् स्वीयशक्तिञ्च दृढीकर्त्तुं न शक्ष्यति ।
निजप्राणांश्च वीरोऽपि रक्षितुं नैव शक्ष्यति ॥
न वा धनुर्धरः स्यातुं द्रुतगामी न रक्षितुं । १५
नोद्धर्त्तुं वा निजप्राणान् अश्वारूढोऽपि शक्ष्यति ॥
वीराणां दृढचित्तश्च यो जनः स दिगम्बरः । १६
प्रद्रोष्यति दिने तस्मिन् इत्यमाह सदाप्रभुः ॥

3

३ तृतीयोऽध्यायः ।

१ इस्रायेलो दण्डस्यानिवार्य्यता ९ तस्य दण्डस्य वर्णनं तत्कारणकथनञ्च ।

इस्रायेलः सुता एतद् युष्माभिः श्रूयतां वचः । १
युष्मानेव समुद्दिश्य प्रोक्तवांस्तत् सदाप्रभुः ।
मिसर्देशान्मयानीतां कृत्स्नगोष्ठीमधि ब्रुवे ॥
पृथिव्याः सर्व्वगोष्ठीनां मध्ये युष्मान् हि केवलं । २
अहमज्ञासिषं तस्माद् युष्मद्दुष्कर्म्मणामपि ।
सर्व्वेषां शोधमादास्येऽहं युष्मत्तो न संशयः ॥
अकृत्वा मन्त्रणां किं द्वौ नरावेकत्र गच्छतः ॥ ३
वनचारी मृगेन्द्रः किं मृगमप्राप्य गर्जति । ४
किमधृत्वा पशुं वासात् केशरीरयति ध्वनिं ॥
पक्षी भूमिस्थकूटे किं विनापाशं पतिष्यति । ५
कूटः किञ्चिदधृत्वा किं भूमितः स्फुरति स्वतः ॥
पुर्य्यां तौर्य्यध्वनौ जाते किं न बिभ्यति मानवाः । ६
पुरे किं जायतेऽनिष्टं न सदाप्रभुना कृतं ॥
प्रभु र्नित्यप्रभु र्यस्मात् स्वदासान् भाववादिनः । ७

मन्त्रमज्ञापयित्वा स्वं किञ्चिन्नैव करिष्यति ॥
८ गर्जने मृगराजेन कृते को न प्रभेष्यति ।
आज्ञां प्रोक्तवति स्वीयां प्रभौ नित्यप्रभौ तथा ।
भाववाणीप्रचारे कः प्रवृत्तो न भविष्यति ॥
९ अश्दोदस्थितहर्म्माण्येतच्छ्रावयितुमर्हथ ।
मिसर्देशस्थहर्म्माणि श्रावयन्तो निजध्वनिं ।
तान् जनान् ब्रूत शोम्रोणः समागच्छत पर्व्वतान् ॥
वीक्षध्वं जायते तस्या मध्ये दारुणविप्लवः ।
विद्यन्तेऽभ्यन्तरे तस्या मानवा अभिपीडिताः ॥
१० ऋज्वाचारं न जानन्ति त इत्याह सदाप्रभुः ।
कुर्व्वते तु स्वहर्म्येषु दारात्म्यध्वंससञ्चयं ॥
११ ततो हेतोरिदं वाक्यं प्रभु र्ब्रूते सदाप्रभुः ।
शत्रुरायाति देशं स परितो वेष्टयिष्यति ॥
त्वच्छिरोभूषकं तेजः स त्वत्तश्च्यावयिष्यति ।
तव सर्व्वाणि हर्म्याणि स्थास्यन्त्युल्लुण्ठितानि च ॥
१२ इत्थं नित्यप्रभु र्ब्रूते यथा केशरिणो मुखात् ।
द्वौ पादौ कर्णपालिं वा मेषरक्षक उद्धरेत् ॥
तथा पर्य्यङ्ककोणेषु खट्वायाश्चित्रशिल्पिते ।
वस्त्रे वा ये सुखासीनाः शोमिरोणनिवासिनः ।
तैरिस्रायेलसन्तानैः कृच्छ्रेणोद्धार आप्स्यते ॥
१३ यूयं शृणुत याकूबः कुले साक्ष्यं प्रदत्त च ।
वाहिनीनां य ईशः स प्रभु र्वक्ति सदाप्रभुः ॥
१४ इस्रायेलोऽपराधानां फलं दास्याम्यहं यदा ।
बैथेलो यज्ञवेदीनां फलं दास्यामि तद्दिने ।
वेद्याश्चूडाः समुच्छिन्नाः पतिष्यन्ति च भूतले ॥
१५ शीतकालिकगेहञ्च ग्रीष्मकालिकवेश्म च ।
कर्त्तिष्याम्यहमेकत्र दन्तिदन्तमयानि च ।
गृहाणि ध्वंसयिष्यन्ते भवनानि बहूनि च ।
अन्तर्धानमवाप्स्यन्तीति ब्रवीति सदाप्रभुः ॥

4

४ चतुर्थोऽध्यायः।

१ उपद्रवकारणादिस्त्रायेलं प्रति तर्जनं ४ देवार्चाकारणात् तर्जनं ६ मनःकाठिन्यात् तर्जनञ्च।

शृणुतेदं वचो यूयं भो बाशानीयधेनवः। १
संस्थिताः शोमिरोणाद्रौ क्षीणानामभिपीडकाः॥
दरिद्रांश्चूर्णयन्त्यश्च ब्रुवाणाः स्वपतिं यथा।
वयं पानं करिष्यामस्त्वं पानीयं समानय॥
स्वपवित्रतया शप्त्वा प्रभु ब्रूते सदाप्रभुः। २
दिवसाः पश्यतायान्ति युष्माकं हि विपत्तये॥
युष्मान् आकर्षिणीभिश्च हरिष्यन्ति जनास्तदा।
अवशिष्टांश्च युष्माकं वडिशै र्मत्स्यवेधकैः॥
तदा निर्यास्यथैकैका कुड्यच्छिद्रैः स्वसम्मुखं। ३
निक्षेप्स्यध्वे च हार्म्मोणं ब्रवीतीदं सदाप्रभुः॥
यूयं बैथेलमागत्यापराधाननुतिष्ठत। ४
गिल्गले स्वापराधानां कुरुध्वं परिवर्धनं॥
प्रातः प्रातश्च युष्माभि र्बलिदानं विधीयतां।
स्वदशांशाश्च दीयन्तामेकैकस्मिन् दिनत्रये॥
किण्वयुक्तञ्च नैवेद्यं प्रशंसार्थं प्रदाह्यतां। ५
स्वेच्छादत्तोपहाराणां क्रियताञ्च विघोषणं॥
श्राव्यतां तच्च युष्माभि र्युष्मभ्यं तद्धि रोचते।
इस्रायेलीयसन्ताना इत्थं ब्रूते सदाप्रभुः॥
अहमेवापि युष्मभ्यं दत्तवानुपहारवत्। ६
युष्मत्पुरेषु सर्व्वेषु रदनानां विशुद्धतां॥
युष्मत्स्थानेषु सर्व्वेषु भक्ष्यद्रव्यविहीनतां।
न मां प्रत्यागता यूयं ब्रवीतीदं सदाप्रभुः॥
शस्यानां पचनात् पूर्व्वं शेषमासत्रयोचितं। ७
अहं संहृतवानेव युष्मत्तो वृष्टिसेचनं॥
पुरेऽवर्षयमेकस्मिन् न त्वन्यस्मिन्नवर्षयं।
एकञ्चासिच्यत क्षेत्रम् असिक्तन्त्वशुष्यत् परं॥
नगरद्वयतोऽगच्छन् नगरत्रयतोऽपि वा। ८
पुरमेकं चलद्गत्वा तोयपानार्थिनो जनाः॥

तृप्तिं तत्र तु न प्रापुरित्थमेव कृते मया।
न मां प्रत्यागता यूयं ब्रवीतीदं सदाप्रभुः॥
९ शस्यानां शोषकार्श्याभ्यां युष्मानाहतवानहं।
बहूद्यानानि युष्माकं द्राक्षावल्ल्य उडुम्बराः।
जितवृक्षाश्च युष्माकं शूककीटै र्हि भक्षिताः।
न मां प्रत्यागता यूयं ब्रवीतीदं सदाप्रभुः॥
१० मिसर्देशोचितां मारीं युष्मन्मध्यं विसृष्टवान्।
यूनो युष्माकमश्वांश्च लुण्ठितानसिनाहनं॥
शिविराणाञ्च वः पूत्या नासिका वोऽभ्यपूरयं।
न मां प्रत्यागता यूयं ब्रवीतीदं सदाप्रभुः॥
११ सिदोमामोरयो र्ध्वंस ईश्वरेण कृतो यथा।
युष्मन्मध्येऽपि केषाञ्चित् तद्वद् ध्वंसो मया कृतः॥
तेनाभवत तुल्याश्चानलादुद्धृतयोल्कया।
न मां प्रत्यागता यूयं ब्रवीतीत्थं सदाप्रभुः॥
१२ ईदृशं त्वां प्रतीस्रायेल् करिष्यामि पुनस्ततः।
यतोऽहं त्वां प्रतीस्रायेल् ईदृशं कर्त्तुमुद्यतः।
ससज्जीभव तस्मात् त्वं प्रत्युद्गन्तुं निजेश्वरं॥
१३ पश्याद्रीणां स निर्म्माता स स्रष्टा पवनस्य च।
मानवस्य च या चिन्ता स तस्मै तत्प्रकाशकः॥
अरुणोदयकालं स सान्धकारं करोति च।
पृथ्व्या उच्चस्थलीभिः स कुरुते च गमागमौ।
तस्य नामास्ति सेनानामीश्वरः स सदाप्रभुः॥

5

५ पञ्चमोऽध्यायः।

१ इस्रायेलः कृते विलापः ४ मनःपरावर्त्तनाय विनयवाक्यं २१ काल्पनिकसेवनम् ईश्वरस्य न ग्राह्यमिति कथनञ्च।

१ शृणुतेदं वचो यूयं तद् युष्मानध्युदीर्य्यते।
विलापस्यैव गानं तद् भो इस्रायेल्कुल त्वयि॥
२ पतितास्तीस्रयेल्कन्या नैवोत्थास्यति सा पुनः।
पातितां निजभूमौ तां कोऽपि नोत्थापयिष्यति॥

यतो हेतोरिदं वाक्यं प्रभुराह सदाप्रभुः। ३
सहस्रं निर्गतं यस्याः शतशेषास्ति सा पुरी॥
निर्गतञ्च शतं यस्या दशशेषास्ति सा पुरी।
इस्रायेलः कुलस्यैव क्षते स्वल्पेऽवशेषिताः॥
इस्रायेलः कुलं यस्माद् इदं वक्ति सदाप्रभुः। ४
ममैवान्वेषणं कृत्वा यूयं जीवितुमर्हथ॥
मैवान्विच्छत बैथेलं मैव गच्छत गिल्गलं। ५
बेरशेवामुपस्थातुं यूयं मैव प्रयात वा।
निर्व्वासो गिल्गले लभ्यो बैथेले च विडम्बना॥
नित्यप्रभुं समन्विष्य यूयं जीवितुमर्हथ। ६
नचेदग्निवदाविष्टे यूषफस्य कुले मया।
तं दाहं कोऽपि बैथेले नैव निर्वापयिष्यति॥
युष्माभि र्विकृतो न्याय इन्द्रवारुणिकाभवत्। ७
धर्म्मश्चाधोमुखः प्रेते युष्माभि र्भूमिसात्कृतः॥
मामन्विच्छत कर्त्ताहं कृत्तिकामृगशीर्षयोः। ८
प्रभातञ्च विकृत्याहं मृत्युच्छायां करोमि हि॥
दिवसञ्च विकृत्याहं करोमि ध्वान्तयामिनीं।
तोयधेस्तोयमाहूय भूतलं प्लावयामि च।
योऽहमेतादृशस्तस्य मम नाम सदाप्रभुः॥
बलिष्ठस्योपरि ध्वंसं वज्रवन्निक्षिपाम्यहं। ९
दुर्गस्योपरि स ध्वंसस्तदानीमधितिष्ठति॥
पुरद्वारे द्विषन्तीमे नरं दोषप्रकाशकं। १०
गर्हणीयञ्च मन्यन्ते मनुष्यं तथ्यवादिनं॥
युष्माभि र्मृद्यते दीनः शस्यदानञ्च याच्यते। ११
ततः पाषाणवेश्मानि कृत्वा तत्र न वत्स्यथ।
द्राक्षाक्षेत्राणि रम्याणि कृत्वा मद्यं न पास्यथ॥
यतो हेतोरहं जानेऽपराधा वोऽतिभूरयः। १२
युष्माकं पापकर्म्माणि सन्त्यतिप्रबलानि च॥
धार्म्मिकोत्पीडका यूयम् उत्कोचग्राहिणो जनाः।
पुरद्वारे दरिद्राणां विचारस्य विकारिणः॥
मौनमालम्बते तस्मात् कालेऽस्मिन् बुद्धिमान् नरः। १३

यतो हेतोरयं कालः कालोऽस्ति व्यसनान्वितः ॥
१४ मान्वैषिष्ट दुराचारं साधुतामनुगच्छत ।
जीवनं तर्हि लप्स्यध्वे यथा यूयञ्च जल्पथ ।
तथा तर्ह्येव सेनानामीश्वरो यः सदाप्रभुः ।
स्वयमेव स युष्माकं सहवर्त्ती भविष्यति ॥
१५ गर्हयित्वा दुराचारं जायध्वं साधुताप्रियाः ।
सुविचारं पुरद्वारे प्रतिष्ठापयत ध्रुवं ॥
किञ्चित् तर्ह्येव सेनानामीश्वरो यः सदाप्रभुः ।
यूथस्यावशिष्टांशं सोऽनुकम्पिष्यते पुनः ॥
१६ ततो हेतो र्हि सेनानामीश्वरो यः सदाप्रभुः ।
स प्रभुर्वक्ति सर्व्वस्मिंश्चत्वरे परिदेवनं ।
हाहाकारश्च सर्व्वस्यां रथ्यायामीरयिष्यते ॥
शोचनार्थं क्षुधागञ्च समाह्वास्यन्ति मानवाः ।
विलापे च नियोक्ष्यन्ते विलापाभ्यस्तगायकान् ॥
१७ द्राक्षाक्षेत्रेऽपि सर्व्वस्मिन् विलापः सम्भविष्यति ।
यतोऽहं तव मध्येन यातेत्याह सदाप्रभुः ॥
१८ हाहा नित्यप्रभोरङ्ग आकाङ्क्षाकारिणो नराः ।
तस्मिन्नित्यप्रभोरङ्गे युष्माकं किं प्रयोजनं ।
अन्धकारमयः सोऽहो नैव दीप्तिमयोऽस्ति सः ॥
१९ सिंहात् पलायमानो यो भल्लूकेनाक्रम्यते नरः ।
स्वीयगेहं प्रविष्टश्च कुड्ये कुर्व्वन् करार्पणं ।
दश्यते तत्र सर्पेण स युष्माकं निदर्शनं ॥
२० नित्यप्रभोरहः किं न तामसो दीप्तिवर्जितः ।
किं न घोरान्धकारः स सर्व्वथैव च निष्प्रभः ॥
२१ युष्माकमुत्सवान् गर्हे निरस्यामि च तानहं ।
युष्माकं पर्व्वणां गन्धं न ग्रास्यामि पुनस्ततः ॥
२२ युष्माभि र्मह्यमुत्सृष्टान् बलीन् होमार्थकानपि ।
नैवेद्यानि च युष्माकं न ग्रहीष्यामि तुष्टितः ।
नेक्षिष्ये पुष्टगोवत्सान् युष्माकं मङ्गलार्थकान् ॥
२३ अपसारय मत्तस्त्वं गीतानां तव निस्वनं ।
तव नेबलयन्त्राणां वाद्यं न श्रूयतां मया ॥

वहतां सुविचारस्तु वीचिभूषिततोयवत्। २४
वहतां धार्म्मिकत्वञ्च निर्व्यखोतस्वती यथा॥
चत्वारिंशत् समा यावत् किं मह्यं प्रान्तरे वसीत्। २५
किं नैवेद्यानि वादत्त यूयं भो इस्रयेलकुल॥
युष्मद्राजस्य शालान्तु मूर्त्तीनां वस्त्र मञ्चकं। २६
युष्मन्निर्म्मितदेवानां ताराञ्चावहत प्रियां॥
तस्माद्दम्मेशकः पारमहं युष्मान् प्रवासयन्। २७
नेष्यामीत्याह सेनानामीशो नाम सदाप्रभुः॥

---

६ षष्ठोऽध्यायः।

१ इस्रायेलीयानां सुखभोगः ८ भाविदण्डस्य कथनञ्च।

हा निश्चिन्ताः सियोनस्थाः शमरीयाद्रिसंश्रिताः। १
जातीनामग्रिमांशस्य नामलब्धा महोदयाः।
इस्रायेलः कुलं युष्मान् शरणायाभिगच्छति॥
कल्निं गत्वा निरीक्षध्वं स्थानात् तस्मात् प्रगत्य च। २
पुरीं यात महारब्धाम् अथवा निम्नदेशिनां।
पिलेष्टीयमनुष्याणां गातास्थं नगरं प्रति॥
अस्माद् राज्यद्वयात् तानि नगराण्युत्तमानि किं।
युष्माकं भूमितो वा किं तेषां भूमि र्महत्तरा॥
अनिष्टस्य दिनं दूरं युष्माभिश्च विस्मर्य्यते। ३
स्थाप्यते स्वसमीपन्तु दौराज्यस्य नृपासनं॥
दन्तिदन्तमयास्वेव निद्रा खट्वासु सेव्यते। ४
दीर्घाङ्गैश्च स्वशय्यासु शयनं क्रियते सुखं॥
पुष्टमेषान् व्रजान्नीत्वा वत्सान् वा गोष्ठमध्यतः।
युष्माभिः क्रियते नित्यं तेषां मांसस्य भोजनं॥
नेबलाभिधयन्त्रैश्च क्रियते वाद्यनिस्वनः। ५
स्वार्थं सङ्गीतसामग्री दायुदेव च रच्यते॥
भाजनेषु पवित्रेषु द्राक्षामद्यञ्च पीयते। ६
तैलानामग्रिमांशैश्च क्रियते गात्रलेपनं।
यूषफस्य विभङ्गात्तु मनस्तापो न लभ्यते॥
तस्मान्निर्वासनं येषां मनुष्याणां भविष्यति। ७

निर्व्वासेऽपि भविष्यन्तीमे तेषामग्रगामिनः।
दीर्घाङ्गश्च शयानानां हर्षनादो विरंस्यति॥
८ आत्मना शपथं चक्रे प्रभुरेव सदाप्रभुः।
उक्तिरेषास्ति सेनानामीश्वरस्य सदाप्रभोः।
याकूबो द्वेष्मि गर्व्वं गर्हे हर्म्याणि तस्य च।
पुरीं तत्पूरकञ्चाहमर्पयिष्यामि शत्रुषु॥
९ तदानीं गृह एकस्मिन् मानवा दशसङ्ख्यकाः।
यदिस्यादवशिष्येरन् मरिष्यन्ति तथापि ते॥
१० प्रेतहारः पितृव्यो यो यश्च तच्छवदाहकः।
अस्थीनि गेहतो हर्त्तुं तत्रोपस्थितयोस्तयोः॥
गृहगर्भेऽवशिष्टं स बन्धुः सम्बोधयन्नरं।
अन्यः कोऽपि त्वया सार्द्धं किमस्तीति गदिष्यति॥
कोऽपि नास्तीति तेनोक्तः पुनर्वक्ष्यति मा लपेः।
न व्याहर्त्तव्यमस्माभि र्भीमं नाम सदाप्रभोः॥
११ यस्मात् पश्य प्रदत्तायाम् अनुमत्यां सदाप्रभोः।
जने र्भग्नं गृहद् वेश्म खण्डराशि र्भविष्यति।
सम्भविष्यति च क्षुद्रं गृहं शकलसञ्चयः॥
१२ किं धावन्ति हयाः शैले गोभिः कर्षन्ति वा नराः।
किमर्थं तर्हि युष्माभिर्धर्म्मो विक्रियते विषे।
इन्द्रवारुणिकायाश्च याथार्थ्यस्योत्तमं फलं॥
१३ अवस्तुन्येव हृष्यद्भिरिदं युष्माभिरुच्यते।
खवलेन किमस्माभिः शृङ्गयुग्मं न लभ्यते॥
१४ वाणीयन्त्वस्ति सेनानाम् ईश्वरस्य सदाप्रभोः।
इस्रायेलकुल पश्य त्वं युष्माकं प्रातिकूल्यतः।
जातिमुत्पादयाम्येकां सा युष्मान् पीडयिष्यति।
आहमातप्रवेशाद्धि नदीं यावन्मरौ स्थितां॥

---

7 ७ सप्तमोऽध्यायः।

१ शूककीटदर्शनकथनं ४ अग्रेः कथनं ७ प्रलम्बसोसस्य कथनं १० अमत्सियेनामोसस्यापवादः १४ आमोसस्योत्तरं १६ अमत्सियस्य दण्डस्य।

१ प्रभुः सदाप्रभु र्मामिदं दर्शयामास, पश्य पाश्चात्यवृक्षाणां प्ररोहण-

कालस्यारम्भे स शलभान् निर्म्ममे, राज्ञस्तृणच्छेदनात् परं तानि पाश्चात्यहृणान्युत्पेदिरे। अपरं भूमेरोषधिषु शलभै र्भक्षितासु मयोक्तं, भो प्रभो सदाप्रभो, भवान् पापं क्षमितुमर्हति, याकूबः कथमवस्थास्यते? यस्मात् स क्षुद्रः। तदा सदाप्रभुस्तद्विषयेऽनुतेपे। सदाप्रभु र्जगाद, तन्न भविष्यति।

प्रभुः सदाप्रभु मामिदं दर्शयामास, पश्य शासनार्थं प्रभुना सदाप्रभुनाहूतोऽस्मि महासागरं ग्रसित्वा प्रभो र्भूम्यधिकारं ग्रसितुं प्रावर्त्तत। तदा मयोक्तं, भो प्रभो सदाप्रभो, भवान् निवर्त्तितुमर्हति। याकूबः कथमवस्थास्यते? यतः स क्षुद्रः। तदा सदाप्रभुस्तद्विषयेऽनुतेपे। प्रभुः सदाप्रभु र्जगाद, तदपि न भविष्यति।

स मामिदं दर्शयामास, पश्य प्रभुः प्रलम्बसीसवद्दृजुप्राचीरस्योपर्य्यतिष्ठत्, तस्य हस्ते च प्रलम्बसीसमासीत्। अपरं सदाप्रभु र्मां पप्रच्छ, भो आमोस, त्वया किं दृश्यते? मयोक्तं, प्रलम्बसीसं दृश्यते। तदा प्रभु र्मां जगाद, पश्याहं स्वप्रजागणस्येस्रायेलो मध्ये प्रलम्बसीसं प्रयोक्तुमुद्यतोऽस्मि, न पुनस्तं क्षमित्वा यास्यामि। अत इस्हाकस्योच्चस्थलानि संहारिष्यन्ते, इस्रायेलो धर्म्मधामानि च ध्वंसयिष्यन्ते, अहञ्चासिहस्तो यारबियामस्य कुलं प्रतिरोत्स्यामि।

अनन्तरं बैथेलस्थो याजकोऽमत्सिय इस्रायेलीयराजं यारबियामं प्रतीमां कथां प्रेरयामास, आमोस इस्रायेलकुलस्य मध्ये भवतः प्रतिकूलां कुमन्त्रणां कृतवान्। देशोऽयं तस्य सर्व्ववाक्यानि सोढुं न शक्नोति। यस्मादामोस इदमुक्तवान्, यारबियामोऽसिना मरिष्यति, इस्रायेल् च स्वभूमितो निर्व्वासितोऽपनायिष्यते।

ततः परम् अमत्सिय आमोसं जगाद, भो दर्शक, त्वं पलाय्य यिहूदादेशं प्रगच्छ, तत्र खाद्यं भक्षयस्व, तत्र भावोक्तीः प्रचारय च। परन्तु त्वया न पुन र्बैथेले भावोक्तिः प्रचारयितव्या, यतस्तद् राज्ञो धर्म्मधाम, तच्च राजपुरी।

तदानीमामोस उत्तरं विधायामत्सियं जगाद, नाहं भाववादी, न वा भाववादिनः सुतः, किन्त्वहं गोपालः कदुडुम्बरफलाहारकश्चासं। तदानीं सदाप्रभु र्व्रजानुगामिनं मां जगाद, सदाप्रभुश्च मां जगाद, याहि, मम प्रजागणस्येस्रायेलः समीपं भाववाणीं प्रचारय। अतोऽधुना त्वं सदाप्रभो र्वाक्यं शृणु, त्वं वदसि, इस्रायेलः प्रतिकूलां भावोक्तिं मा

१७ प्रचारय, इस्हाककुलस्योपरि वागम्बु मा वर्षय। एतस्मात् कारणात् सदाप्रभुराह,

तव भार्य्या पुरीमध्ये वेश्यावृत्तिं करिष्यते।
तव पुत्राश्च पुत्र्यश्च पतिव्यन्त्यसिना हताः।
तव भूम्यधिकारश्च मानरज्ज्वांशयिष्यते॥
त्वमेवाशुचिदेशस्य मध्ये प्राणान् प्रहास्यसि।
इस्रायेल् निजभूमेश्च दूरं निर्व्वासयिष्यते॥

---

8 ८ अष्टमोऽध्यायः।

१ पक्वफलपूर्णपात्रस्य दर्शनं तत्तात्पर्य्यज्ञापनञ्च ४ उपद्रवादिस्रायेलस्तर्जनं ११ ईश्वरीयवाक्याभावरूपस्य दुर्भिक्षस्य भविष्यद्वचनञ्च।

१ प्रभुः सदाप्रभु र्मामिदं दर्शयामास, पश्य, पक्वफलैः पूर्णः करण्डोऽवि-
२ द्यत। अनन्तरं स मां पप्रच्छ, भो आमोस, त्वया किं दृश्यते? मयोक्तं, पक्वफलपूर्णः करण्डो दृश्यते। तदा सदाप्रभु र्मां जगाद, मम प्रजागण-
३ स्रोस्रायेलः परिणाम उपस्थितः, नाहं पुनस्तं क्षमित्वा यास्यामि। तस्मिन् दिने प्रासादीयगीतानि हाहाकारा भविष्यन्तीति प्रभोः सदाप्रभोरुक्तिः। शवानां बाहुल्यं भविष्यति, स यावतीयस्थाने तान् निपातयिष्यति; मा लघेः।

४ शृणुतेदं नराः सर्व्वे दीनानां गिलनार्थिनः।
देशीयशान्तभावानां विनाशं कर्त्तुमत्सुकाः॥
५ ब्रुवाणा नवचन्द्रस्य व्यतेष्यत्युत्सवः कदा।
तस्मिन् याते करिष्यामः शस्यानां विक्रयं वयं॥
कदा विश्रामवारो वा समतीतो भविष्यति।
तस्मिन् याते हि गोधूमान् आनेष्यामः स्वकोषतः॥
शस्यमानं लघिष्ठञ्च रूप्यमानं पुनर्गुरु।
कृत्वा व्याजतुलायष्ट्या प्रलब्धुं वयमिच्छवः॥
६ दीनान् रूप्येण क्रेष्यामः निःस्वं पादुकयोः कृते।
गोधूमानामसाराणां करिष्यामश्च विक्रयं॥
७ याकूबस्य यशोदाचा शप्त्वा ब्रूते सदाप्रभुः।
नाहं सर्व्वक्रियास्तेषां विस्मरिष्यामि कर्हिचित्॥

किं न कम्पिष्यते भूमिः सर्व्वस्यैतस्य कारणात्। ८
किं न शोकं करिष्यन्ते सकलास्तन्निवासिनः॥
तस्याः कृत्स्नञ्च पृष्ठं किं न वन्येवोच्चलिष्यति।
क्षुब्धं भास्यति निम्नञ्च मिस्रीया तटिनी यथा॥
प्रभु र्नित्यप्रभु र्ब्रूते दिने तस्मिन्नुपस्थिते। ९
कारयिष्याम्यहं सूर्य्यं मध्याह्नेऽस्तावलम्बनं।
आनेष्याम्यन्धकारञ्च पृथ्व्यां दीप्तिमये दिने॥
विकृत्याहं करिष्यामि युष्मत्पर्व्वाणि शोचनं। १०
युष्मद्गीतं करिष्यामि सकलं परिदेवनं॥
कटिदेशे च दास्यामि सर्व्वेषां शाणबन्धनं।
सर्व्वेषां मुण्डतायुक्तं करिष्यामि च मस्तकं॥
तद्दिनञ्च विधास्याम्यद्वितीयात्मजशोकवत्।
तदीयोत्तरकालञ्च तीव्रदुःखदिनोपमं॥
प्रभु र्नित्यप्रभु र्ब्रूते पश्यायास्यन्ति वासराः। ११
येषु मत्प्रेरिता देशे बुभुक्षा सम्भविष्यति॥
नैवास्त्यन्नबुभुक्षा सा न वा तोयार्थिनस्तृषा।
सा तु नित्यप्रभो र्वाचः श्रोतुमाकाङ्क्षिणां स्पृहा॥
सागरात् सागरं यावच्चलन्तो मानवास्तदा। १२
उत्तरस्मादटन्तश्च नराः सूर्य्योदयं प्रति।
नित्यप्रभो र्वचोऽन्विष्य न समाप्स्यन्ति कुत्रचित्॥
सुकुमार्य्यो युवानश्च क्षेष्यन्ते तृष्णया तदा॥ १३
ईशो जीवति ते भो दान् बेर्शेबे ते सुरोऽमरः। १४
इत्युक्त्वा शोमिरोणस्य शपन्ते कलुषेण ये।
ते मनुष्याः पतिष्यन्ति नैवोत्थास्यन्ति ते पुनः॥

---

९ नवमोऽध्यायः।

१ इस्रायेलो भाविदण्डस्य, ११ भाविमङ्गलस्य च कथनं।

दर्शनं दत्तवान् मह्यं वेद्याः पार्श्वे स्थितः प्रभुः। १
तेनोक्तं जहि मूर्धानं कम्पन्तां सकलाः शिलाः॥
जनौघस्य च मुण्डेषु तदुभौ खण्डशः कुरु।

तेषामप्यवशिष्टांश्च हनिष्याम्यसिना ततः ॥
तेषां मध्ये पलायी यो न पलायिष्यते हि सः।
तेषां मध्येऽवशिष्टो यः स नोद्धारमवाप्स्यति ॥
१ सन्धिं यद्यपि कर्त्तित्वा पातालं प्रविशन्ति ते।
तर्हि तस्मादपि स्थानात् मत्करस्तान् ग्रहीष्यति ॥
यदि स्याद् गगनारूढा भवेयुस्ते च मानवाः।
तानवरोहयिष्यामि पुनस्तस्मात् स्थलादहं ॥
२ कर्म्मिलाद्रेश्च चूडायां कुर्य्युश्चेदात्मगोपनं।
अहं तत्रापि गत्वा तान् आनेष्यामि ततो वहिः ॥
ते समुद्रतले चेत् स्युः प्रच्छन्ना मम दृष्टितः।
तस्मिन् स्थानेऽपि तान् सर्पो दष्ट्यत्याज्ञापितो मया ॥
४ यदि वन्दित्वदेशं ते गच्छेयुः शत्रुसम्मुखं।
तान् हनिष्यति तत्रैव खड्ग आज्ञापितो मया।
न क्षेमार्थमनिष्टार्थं निरीक्षिष्ये च तान् सदा ॥
५ अहमेव प्रभुः सोऽस्मि वाहिनीनां सदाप्रभुः।
पृथिवी येन संस्पृष्टा द्रवभावं प्रगच्छति।
तीव्रशोकञ्च कुर्व्वन्ति सर्व्वे तस्या निवासिनः ॥
कृतस्नमेव च तत्पृष्ठं याति वन्यावदुच्चतां।
जायते च पुनर्निम्नं मिस्रीया तटिनी यथा ॥
६ स खाट्टान् निर्म्ममे व्योम्नि पृथ्यां संस्थाप्य तोरणं।
स समुद्रस्य तोयानि समाहृत्य च तैर्जलैः।
आप्लावयति भूलोकं नाम तस्य सदाप्रभुः ॥
७ इस्रायेलीयसन्ताना इयमुक्तिः सदाप्रभोः।
किं न कूशीयसन्तानैस्तुल्या यूयं मदन्तिकं ॥
इस्रायेलं मिसर्देशात् कप्तोराच्च पिलिष्टिनः।
तथा कीरादरामीयान् किं नैवानीतवानहं ॥
८ प्रभो नित्यप्रभो दृष्टिः पापराज्येऽत्र वर्त्तते।
पश्याहं भूतलादेव तत् समुच्छेत्तुमुद्यतः ॥
तथा सत्यपि नैवाहं याकूबस्य कुलं तदा।
समुच्छेत्स्यामि निःशेषमित्यं ब्रूते सदाप्रभुः ॥
९ किन्तु पश्य मयाज्ञाप्य चालन्यां तण्डुला इव।

परजातिषु सर्व्वास्विखायेलस्य कुलं मया।
चालयिष्यत एकन्त्वस्मि भूमौ न पतिष्यति॥
पतिष्यन्त्यसिना सर्व्वे मत्प्रजान्तःस्थपापिनः। १०
ब्रुवाणा न समाप्तास्मान् नाक्रमिष्यति वा विपत्॥
तस्मिन् काले तु दायूदः कुटीरं पतनोन्मुखं। ११
अहमुत्थापयिष्यामि तस्य छिद्राणि पूरयन्॥
तत्खण्डान् स्थापयिष्यामि प्राक्काले तच्च यादृशं।
प्रत्यभात् तादृशं कर्त्तुं निर्म्मास्ये तदहं पुनः॥
अत्रेदं मदभिप्रेतं इदोमः शेषमानवाः। १२
यासाञ्चोपरि मन्नाम ख्यातं ताः परजातयः।
सकला येन जायेरंस्तेषां वश्या प्रजा इव।
य एतत्साधकस्तस्य वाक्यमेतत् सदाप्रभोः॥
पुन र्नित्यप्रभु र्ब्रूते कालः पश्यागमिष्यति। १३
यदा हलवहः क्षेत्रे शस्यच्छेत्तारमाप्स्यति।
द्राक्षामर्द्दनकारी च बीजवापकमाप्स्यति॥
द्राक्षारसं नवीनञ्च वर्षयिष्यन्ति पर्व्वताः।
द्रवीभूता भविष्यन्ति सकलाश्चोपपर्व्वताः॥
मम प्रजा य इस्रायेल् तस्य वन्दिदशामहं। १४
सम्परिवर्त्तयिष्यामि तदानीं तैश्च मानवैः।
नष्टपुराणि निर्म्माय तत्र वासः करिष्यते॥
द्राक्षाक्षेत्राणि कृत्वा च तेषां पायिष्यते रसः।
उद्यानान्यपि कृत्वा तैस्तत्फलं भक्षयिष्यते॥
तदानीं स्वीयभूमौ च रोपयिष्यामि तानहं। १५
मया तेभ्यः प्रदत्तायाः स्वभूमेर्भ्रंशतः पुनः।
केनाप्युत्पाटनं तेषां न भविष्यति कर्हिचित्।
उक्तवान् भारतीमेताम् ईश्वरस्ते सदाप्रभुः॥